

Sentencja

Przepisy art. 43 WE i 48 WE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym — takim jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym — zgodnie z którymi do utworzenia prywatnego zakładu opieki zdrowotnej w formie samodzielnego ambulatorium dentystrycznego wymagane jest uzyskanie zezwolenia, a zezwolenia tego nie udziela się, jeżeli w związku z istniejącą już ofertą świadczeń lekarzy, którzy zawarli umowy z kasami chorych, nie ma zapotrzebowania uzasadniającego utworzenie takiego zakładu, ze względu na to, że przepisy te nie poddają takiemu systemowi w równy sposób praktyk grupowych oraz że nie opierają się na warunku mogącym w wystarczający sposób zakreślić ramy uznania władz krajowych.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Mitsui & Co. Deutschland GmbH przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf

(Sprawa C-256/07) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Zwrot należności celnych — Artykuł 29 ust. 1 i 3 lit. a) — Wartość celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 145 ust. 2 i 3 — Uwzględnienie, w ramach ustalania wartości celnej, płatności dokonanych przez sprzedawcę z tytułu zobowiązania gwarancyjnego zawartego w umowie sprzedaży — Stosowanie w czasie — Przepisy materialne — Przepisy proceduralne — Moc wsteczna przepisu — Ważność

(2009/C 113/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mitsui & Co. Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Düsseldorf

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 29 ust. 1 i ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1) oraz art. 145 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, str. 1) w brzmieniu ustalonym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 444/2002 z dnia 11 marca 2002 r. (Dz.U. L 68, str. 11) — Ważność tych ostatnich przepisów w zakresie, w jakim mają one zastosowanie retroaktywne również względem przywozów, w przypadku których zgłoszenia celne zostały przyjęte przed wejściem w

życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 444/2002 — Uwzględnienie w ramach określenia wartości celnej przywiezionych towarów płatności uiszczonych przez sprzedającego w wykonaniu zobowiązania wynikającego z gwarancji przewidzianej w umowie sprzedaży, celem refundacji kupującemu kosztów poniesionych w związku ze świadczeniami z tytułu gwarancji, które musiał ponieść na rzecz swych klientów wobec wystąpienia wad w towarach

Sentencja

1) Artykuł 29 ust. 1 i 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, jak również art. 145 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2002 z dnia 11 marca 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że w razie gdy wady towarów ujawnione po dopuszczeniu tych towarów do swobodnego obrotu, lecz co do których wykazano, że istniały one przedtem, powodują, zgodnie z umownym zobowiązaniem gwarancyjnym, zwrot w późniejszym czasie, którego dokonuje sprzedawca będący jednocześnie producentem na rzecz kupującego, odpowiadający kosztom napraw przedstawionych na rachunkach wystawionych mu przez jego dealerów, tego rodzaju zwrot może powodować obniżenie wartości transakcyjnej tych towarów i w konsekwencji ich wartości celnej, która została zadeklarowana na podstawie ceny uzgodnionej pierwotnie między sprzedawcą będącym jednocześnie producentem a kupującym.

2) Artykuł 145 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 444/2002 nie ma zastosowania do operacji przywozu, w przypadku których zgłoszenia celne zostały przyjęte przed dniem 19 marca 2002 r.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-270/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólna polityka rolna — Opłaty z tytułu badań i kontroli weterynaryjnych — Dyrektywa 85/73/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 882/2004

(2009/C 113/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Erlbacher i A. Szmytkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy, U. Karpenstein, adwokat)